Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 334

dominum ostendit vt fertur comburi non
potuit. Unde a predictis monachis ipse di-
gitus raptus est quem postmodū vt habe-
tur in scolastica hystoria scā Tecla inter al-
pes attulit ⁊ in ecclesia sancti Martini col-
locauit. Hec in hystorijs. Hoc etiā testat
mgr Johānes beleth dicēs. ꝙ p̄dicta scā
Tecla ipm digitū qui cōburi nō potuit de
vltra marinis ptibus in romaniam attulit
⁊ ibi in honorem sancti Johānis ecclesiaȝ
fabricauit: quam ecclesiaȝ vt ibidem dicit
quidam hac die dedicatam fuisse asserunt.
Unde a dn̄o papa statutum fuit vt hec di-
es per totū mundum celebris haberetur
Apud Mamēniam ciuitatē gallie mto-
na quedam Johanni baptiste valde deuo-
ta deum instantius exorabat vt sibi de reli-
quijs Johannis aliquando aliquid dona-
retur. Cum āt nihil orādo proficere sentire-
ret. resumpta de deo fiducia iuramēto se a-
strinxit: vt actenus non comederet: donec
quod petebat acciperet. Cum autē diebus
aliquib ieiunasset pollicē super altare miri
candoris vidit et dei donum leta suscepit.
Tres āt episcopi illuc accurrentes: cū qui-
libet de illo pollice partem vellet accipere.
tres sanguinis guttas in lintheo supposito
stillare stupuerūt. ⁊ singuli singulas se me-
ruisse reliquias sunt letati. Theodolia
regina Lōgobardoꝝ medocie iuxta Medi-
olanum nobilem ecclesiā in honorem san-
cti Johannis baptiste cōstruxit ⁊ ditauit.
procedēte tpe vt testat Paulus in hysto-
ria Lōgobardoꝝ. Constantinus qui ⁊ Con-
stans imperator: volens ytaliā a longobar-
dis eripere: a quodā sancto viro qui spiritū
habuit pphetie de exitu belli quesiuit. Qui
nocte orōni vacās mane respondit. Iohā-
ni regina ecclesiam construxit. et ipse pro
Longobardis continue intercedit. ⁊ ideo
superari non possunt. Ueniet tamen tem-
pus quo locus ille despicietur. ⁊ tunc supa-
buntur. quod tempore Karoli fuit imple-
tum. Uir quidam magne virtutis vt ai-
it Gregorius in dyalogo nomine Sāctu-
lus. dum quendam dyaconem a Lōgobar-
dis captum in sua custodia tali conditione
haberet. vt si fugeret: pro eo ipse sentenci-
am capitalem subiret. Coegit enim predi-
ctus sanctulus ipsum dyaconeȝ vt fugeret
⁊ se liberaret. Quapropter Sanctulus ad
decollandum adducitur ⁊ ad hoc fortissim
spiculator eligitur de quo dubium nō erat
quin vno ictu caput ipsius absciinderet.
Extenso quoqȝ collo: cum ipe carnifex for-
ti ac horribili nisu brachium cum ense in al-
tum leuasset. ille protinus exclamauit Sā-
cte Johannes suscipe illuȝ. Statimqȝ bra-
chium percussoris riguit: et erecto in celuȝ
gladio brachium inflexibile remāsit. Pre-
stitoqȝ iuramento: ꝙ decetero nulluȝ xp̄ia-
nū feriret: vir dei p eo orauit ⁊ brachiū sta-
tim deposuit. De scō Felice presbitero

Felix presbiter ⁊
frater suus similiter nomine Felix
Dyocleciano ⁊ Maximiano oblati sunt.
quorum senior dum ad templuȝ Serapis
vt ibidem sacrificaret adductus esset insuf-
flauit in faciem statue ⁊ protinus cecidit.
Ductus similiter ad statuam mercurij pa-
riter insufflauit ⁊ protinus statua cecidit.
Ductus autem tercio ad simulachrum dy-
ane similiter fecit. Tortus igitur in eculeo
ductus est quarto ad arborem sacrilegam.
vt ibi immolaret: qui flexis gēibus orauit
et in arborem sufflans eam a radice subuer-
tit. ⁊ simulachrum cum ara ⁊ templo ⁊ ar-
bore corruēte contriuit. Qd cū p̄fectus audis-
set eum ibidē decollari p̄cepit ⁊ corpus eius
lupis ⁊ canib dereliquit. Tūc quidā ī me-
diuȝ erūpēte, pfiliēs xp̄ianū se libere confessus
ē. Ambo igit se inuicē osculātes ibidē insil
decollati sunt Christiani vo eius nomen ig-
norātes adauctum eum vocauerunt. eo ꝙ
scō felici auctus sit ad coronā martirij. Qs
cum xp̄iani in foueam quam arbor effecerat
sepelissent pagani eos effodere volētes, p-
tinus a dyabolo sunt arrepti. Passi sunt cir-
ca annum domini. cclxxxvij.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0333
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG